

PLAN DZIAŁANIA KT 311 ds. Konserwacji Dóbr Kultury

STRESZCZENIE

Komitet Techniczny ds. Konserwacji Dóbr Kultury jest młodym komitetem, powołanym przez Polski Komitet Normalizacyjny w lutym 2011 roku. KT współpracuje z jednym komitetem w CEN: CEN/TC 346 *Conservation of Cultural Property*.

Komitet Techniczny 311 ds. Konserwacji Dóbr Kultury zajmuje się następującymi zagadnieniami:

- terminologia,
- metody badań i analiz służące charakteryzowaniu materiałów wchodzących w skład obiektów ruchomego i nieruchomego dziedzictwa kultury,
- metody badań i analiz czynników oraz procesów niszczących obiekty dziedzictwa kultury,
- materiały i technologie stosowane w planowaniu, dokumentowaniu i wykonywaniu konserwacji, restauracji, i renowacji dóbr kultury.

Działalność na polu normalizacji europejskiej w zakresie konserwacji i restauracji obiektów dziedzictwa jest podstawą jednolitego naukowego podejścia do rozwiązywania problemów i innowacji w tym zakresie. Działalność ta będzie wspierać pracę specjalistów w zakresie ochrony dóbr kultury, sprzyjać wymianie informacji oraz współpracy pomiędzy ekspertami, oraz przyczyni się do ujednoczenia metod na obszarze europejskim.

Rynek związany z konserwacją dóbr kultury obejmuje znaczną liczbę małych i średnich przedsiębiorstw, takich jak: firmy budowlane, zajmujące się robotami ziemnymi, wykonujące instalacje (np. oświetlenie, systemy grzewcze) itd.; firmy transportowe; producenci narzędzi i urządzeń pomiarowych, kontrolnych i analitycznych; laboratoria badawcze; producenci różnych materiałów: farb, tworzyw sztucznych, szkła, papieru, cementu, wyrobów drewnianych. Opracowane normy są przeznaczone również dla innych niż przedsiębiorstwa stron zaangażowanych w ochronę dziedzictwa kultury: właścicieli obiektów zabytkowych, instytucji zarządzających zasobami dziedzictwa (urzędy konserwatorskie różnego szczebla, muzea, archiwa, biblioteki) oraz grup zawodowych takich jak archeolodzy, architekci, urbaniści, badacze z różnych dziedzin wspierających ochronę dziedzictwa itp.

Prace normalizacyjne związane z określaniem wymagań i charakterystyk materiałów, wyposażenia, stosowanych technologii, mogą przyczynić się do polepszenia istniejących materiałów, narzędzi oraz urządzeń, i wspierać rozwój nowych dla coraz bardziej konkurencyjnego rynku europejskiego.

1 ŚRODOWISKO BIZNESOWE KT

1.1 Opis środowiska biznesowego

Na działalność gospodarczą objętą zakresem KT znaczący wpływ mają opisane poniżej uwarunkowania polityczne, gospodarcze, techniczne, prawne, społeczne i/lub aspekty regionalne/międzynarodowe.

Należy podkreślić, że ochrona dziedzictwa kultury jest jednym z priorytetów politycznych Unii Europejskiej wyrażonych w artykule 128 p. 4 Traktatu o Unii Europejskiej, który to zapis wskazuje dziedzictwo kulturowe jako priorytetowe pole działania (obejmujące zarówno zabytki ruchome jak i nieruchome) przez konserwację i ochronę dziedzictwa kulturowego o znaczeniu europejskim oraz uwzględnienie dziedzictwa kulturowego w rozwoju regionalnym i tworzeniu miejsc pracy, turystyce i środowisku, oraz badaniach.

Przytoczony kontekst prawny powoduje znaczne zaangażowanie Komisji Europejskiej w udoskonalanie ochrony dziedzictwa. Komisja od 1986 roku finansuje badania wspierające wszelkie aspekty tej ochrony w ramach kolejnych Programów Ramowych Badań i Rozwoju. W ciągu sześciu zakończonych Programów Ramowych wsparcie finansowe uzyskało łącznie 70 projektów badawczych. Kończący się 7. Program Ramowy realizowany w latach 2007-2014 utrzymał badania nad ochroną dziedzictwa wśród priorytetów badawczych.

Należy w końcu podkreślić, że wielkie znaczenie jakie rządy europejskie przywiązują do badań nad ochroną dziedzictwa znalazło odzwierciedlenie w podjętej w grudniu 2009 decyzji Rady Konkurencyjności Rady Europy o powołaniu nowej Wspólnej Inicjatywy Programowej 'Dziedzictwo Kultury a Zmiana Globalna: nowe wyzwanie dla Europy'. Do Inicjatywy przystąpiło 17 krajów członkowskich Unii Europejskiej i z Unią stowarzyszonych, w tym Polska.

Jest rzeczą ważną, aby wiedzę uzyskaną w wyniku opisanych badań, unikatową w skali globalnej, wykorzystać przy przygotowaniu Norm Europejskich w omawianym obszarze.

Konserwacją dóbr kultury zajmuje w Polsce w znaczącej części sektor prywatny, co związane jest z różnorodnością przedsiębiorstw biorących bezpośredni udział w pracach konserwatorskich lub pośrednio przez dostarczanie odpowiednich narzędzi i materiałów.

Firmy, których profil działalności oparty jest na wykonywaniu kompleksowych usług budowlano-konserwatorskich, oferują m.in.: modernizację i konserwację zabytków, przeprowadzanie badań konserwatorskich, dostarczanie orzeczeń i ekspertyz i inne.

Swoje miejsce w konserwacji zabytków zajmują także przedsiębiorstwa oferujące specjalistyczne materiały budowlane i remontowe, sprzęt budowlany i narzędzia, materiały konserwatorskie, instrumenty i wyposażenie techniczne dla konserwatorów; istotne miejsce mają firmy zajmujące się techniką bezpieczeństwa.

Wśród instytucji publicznych, w zakresie ochrony dóbr kultury główne miejsce zajmuje Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz instytucje mu podległe. Działania podejmowane przez Ministerstwo to między innymi koordynacja zadań w zakresie upowszechniania zagadnień związanych z ochroną i konserwacją zbiorów oraz współpraca w tym zakresie z jednostkami ochrony zabytków, prowadzenie postępowań administracyjnych w sprawie ochrony zabytków kultury, wykorzystania zasobów dziedzictwa, w powiązaniu z systemami ochrony w krajach Unii Europejskiej i innymi ^[1].

Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego podlegają także: Narodowy Instytut Dziedzictwa, Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów. Ministerstwo sprawuje także nadzór merytoryczny nad pracami Wojewódzkich Urzędów Ochrony Zabytków.

Podmiotami zaangażowanymi w ochronę dziedzictwa są również organizacje pozarządowe (np. Stowarzyszenie Architektów Polskich, Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków, Stowarzyszenie Muzealników Polskich) i organizacje międzynarodowe (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation UNESCO, International Council of Museums ICOM, International Council on Monuments and Sites ICOMOS).

1.2 Wskaźniki ilościowe dotyczące środowiska biznesowego

W wymiarze ekonomicznym zasoby dziedzictwa są podstawą przemysłów kultury Polski i Europy, w szczególności turystyki kulturalnej. Wokół zabytków rozwijają się rynki usług turystycznych, które przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju oraz zwiększenia zatrudnienia i zamożności w lokalnych społecznościach. „*Ekonomia kultury w Europie*” opublikowana przez KEA European Affairs w 2006 roku ocenia, że turystyka kulturalna w Unii Europejskiej zapewnia 9 milionów miejsc pracy i generuje roczny dochód w wysokości 335 miliardów euro. Przychody europejskiego rynku prac związanych z konserwacją i restauracją zabytków sięgają 5 miliardów euro rocznie. Ponadto udowodniono, że zasoby dziedzictwa przyciągają do miast je posiadających nowych mieszkańców o dobrym wykształceniu i wysokich dochodach oraz są ważnym czynnikiem wyboru miasta przy lokalizacji inwestycji przez przedsiębiorstwa, szczególnie reprezentujące przemysły kreatywne.

Głównymi źródłami finansowania projektów pośrednio związanych z ochroną dziedzictwa w Polsce (np. informacyjnych, edukacyjnych), są:

- środki finansowe z budżetu państwa, przyznawane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- środki z Funduszy Europejskich, dystrybuowane na poziomie krajowym;
- środki z Regionalnych Programów Operacyjnych, dystrybuowane na poziomie województw;
- środki z Europejskich programów specjalnych, współpracy transgranicznej itp.;

[1] Szczegółowe zadania Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego znajdują się na stronie internetowej www.mkidn.gov.pl.

- środki samorządowe;
- środki wojewódzkie, przyznawane przez marszałków województw.

Łączna suma wydatków publicznych, tj. wydatków budżetu państwa i jednostek samorządów terytorialnych (po odjęciu transferów) na kulturę i ochronę dziedzictwa narodowego w 2011 r. wyniosła 8077,3 mln zł (o 2,6 % mniej niż w 2010 r.). Większość wydatków publicznych (82,4 %), tak jak przed rokiem, stanowiły wydatki z budżetów samorządów terytorialnych (83,4 % w 2010 r.).^[2]

Obecnie w ramach tematyki KT 311 od 2011 roku zatwierdzonych jest 13 Polskich Norm. Trzy spośród nich są tłumaczeniami PN-EN, natomiast reszta to normy dostępne w językach oryginalnych, tj. angielskim, francuskim i niemieckim. 7 projektów Norm Europejskich znajduje się w trakcie opiniowania (po zatwierdzeniu zostaną dołączone do zbioru PN). Normy PN stosowane są w przedsiębiorstwach działających w szeroko zdefiniowanym rynku konserwatorskiego, ale również przez inne strony obszaru ochrony dziedzictwa: właścicieli obiektów zabytkowych, instytucje zarządzające zasobami dziedzictwa (urzędy konserwatorskie różnego szczebla, muzea, archiwa, biblioteki) oraz grupy zawodowe takie jak archeolodzy, architekci, urbaniści, naukowcy itp.

W przyszłości Komitet Techniczny 311 planuje dalsze tłumaczenia, jeżeli tylko uda się pozyskać odpowiednie środki finansowe.

2 OCZEKIWANE KORZYŚCI Z REALIZACJI PRAC KT

Dzięki dalszym pracom nad normami z zakresu tematycznego KT 311, będzie można odnieść następujące korzyści:

- podniesienie efektywności diagnostyki i obniżenie jej kosztów,
- obniżenie kosztów badań,
- rozwój i poprawianie jakości wyrobów, materiałów, wyposażenia i technologii stosowanych specjalnie do konserwacji dziedzictwa kultury,
- wzrost trwałości prac konserwatorskich,
- obniżenie kosztów jednostkowych procesu konserwacji,
- zwiększenie bezpieczeństwa osób biorących bezpośredni udział w pracach konserwatorskich.

3 CZŁONKOSTWO W KT

Każdy podmiot krajowy zainteresowany daną tematyką ma prawo zgłosić chęć uczestnictwa w KT i po spełnieniu wymogów proceduralnych (procedura Z2-P3 w powiązaniu z Z2-P1) stać się członkiem KT. Każdy członek KT realizuje zadania KT poprzez swoich reprezentantów.

Aktualny skład KT jest podany na stronie www.pkn.pl, w Wykazie OT.

^[2] http://stat.gov.pl/cps/rde/xbr/gus/KTS_wydatki_kultura_2011.pdf

4 CELE KT I STRATEGIA ICH REALIZACJI

4.1. Cele KT

- Terminowa (zgodna z przyjętymi harmonogramami) realizacja wszystkich prac ujętych w Programie prac normalizacyjnych KT (prPN-prEN, prPN-EN),
- Znalezienie wykonawcy i wprowadzenie metodą tłumaczenia do zbioru PN dalszych Norm Europejskich,
- Zwiększenie udziału polskich ekspertów w pracach CEN/TC 346.

4.2. Strategia ustalona do osiągnięcia celów KT

- Aktywne uczestnictwo w głosowaniach wszystkich członków KT 311,
- Aktywne uczestnictwo w pracach i posiedzeniach KT wszystkich członków,
- Uczestnictwo w pracach komitetów technicznych europejskich,
- Wyznaczenie priorytetów przy ustalaniu Programu prac normalizacyjnych KT 311, tj. wprowadzanie do zbioru PN metodą tłumaczenia Norm Europejskich, które stanowią uzupełnienie dla norm obecnie tłumaczonych,
- Aktywne poszukiwanie źródeł finansowania tłumaczeń,
- Aktywne poszukiwanie wykonawców prac normalizacyjnych,
- Aktywny udział w powstawaniu Norm Europejskich.

4.3. Aspekty środowiskowe

Brak aspektów środowiskowych związanych z pracami KT 311.

5 CZYNNIKI WPŁYWAJĄCE NA REALIZACJĘ PROGRAMU PRAC KT I WPROWADZANIE NOWYCH TN DO PROGRAMU PRAC

Każdy zainteresowany ma możliwość zgłaszania tematów normalizacyjnych (TN) wypełniając Karty nowego tematu (KNT) lub Karty propozycji tematu normalizacyjnego (KPT).

Każdy zgłoszony TN jest wprowadzany do programu KT. KT decyduje o kontynuacji lub zaniechaniu tematu normalizacyjnego.

W programie prac prezentowane są wszystkie TN będące aktualnie w opracowaniu.

Program prac KT znajduje się na stronie www.pkn.pl, w Wykazie OT, po wybraniu numeru właściwego KT.

Drugi element numeru tematu normalizacyjnego wskazuje numer Podkomitetu Technicznego opracowującego temat, np. numer tematu normalizacyjnego XXX.1.XXXX oznacza wykonywanie w KT XXX PK 1 (Podkomitecie Technicznym nr 1 Komitetu Technicznego XXX). Jeżeli drugi element przyjmuje wartość zero oznacza to, że TN jest opracowywany w KT.

Czynnikami mogącymi wpływać na terminowe wykonanie prowadzonych prac normalizacyjnych oraz na wprowadzanie do programu prac nowych tematów normalizacyjnych są m.in.:

- Brak w KT ekspertów mogących ocenić poprawność postanowień projektu normy/innego dokumentu normalizacyjnego,
- Problemy techniczne, związane z Modułem KT, które mogą wpływać na terminowość głosowań
- Brak środków finansowych na opracowanie danej PN (w przypadku tłumaczeń),
- Konieczność poszukiwania wykonawcy danej normy,
- Kwestie prawne uniemożliwiające dalsze prowadzenie prac nad normą (np. wykryta sprzeczność z obowiązującymi w danej dziedzinie przepisami prawa).

6 WYKAZ PROPOZYCJI TEMATÓW NORMALIZACYJNYCH, DLA KTÓRYCH KT PRZEVIDUJE POZYSKANIE ZAMAWIAJĄCYCH W RAMACH PRAC NA ZAMÓWIENIE

Komitet Techniczny nr 311 planuje systematyczne wprowadzanie do zbioru PN polskich wersji językowych dla wybranych norm przyjętych w językach oryginału.